

El hecho de encontrarse siempre con la clorita y la epidota prueba elocuentemente que se ha formado a la vez que ellas y que se debe al mismo proceso epigénico. El ser frecuente en las rocas que cuando frescas suelen llevar anfíbol y que lo conservan aún, siquiera sea escaso y alterado, y faltar en las que carecen de este mineral, parece indicar que procede de él y no de los otros elementos ferromagnésicos.

Nota bibliográfica

- (1) S. Calderon, M. Cazorro y L. Fernández Navarro. Memoria sobre las formaciones volcánicas de la provincia de Gerona. Mem. de la R. S. Española de H.^a Natural, t.º IV n.º 5.
- (2) W. Maier. Die Kontakzone des Monte Tibidabo bei Barcelona.
- (3) R. Adan de Yarza. Rocas eruptivas de la provincia de Barcelona, Mem. R. Acad. de Ciencias y Artes de Barcelona, t.º II.
- (4) J. Almera. Algo sobre las rocas del NE. de la provincia de Barcelona. Mem. R. Acad. de Ciencias y Artes de Barcelona, t.º XII.
- (5) S. Calderon. Los Minerales de España. J. para Ampliación de Estudios. 2 tomos.
- (6) Ll. Tomás. Els Minerals de Catalunya. Treballs Inst.º Catalana d'H.^a Natural 1919-1920.
- (7) M. San Miguel. Estudio petrográfico sobre algunas rocas de San Andrés de Llavaneras. Arx. Inst. de Ciències. Any V. n.º 6.
- (8) M. San Miguel. Estudio petrográfico sobre las rocas de Caldetas (Barcelona). Arx. Inst. de Ciències. Any VI, n.º 2 a 5.
- (9) M. San Miguel. Catálogo de la colección de rocas, grandes bloques, del Parque de Barcelona. Treballs del Museo de Ciències Naturals de Barcelona. Vol. VI.
- (10) M. San Miguel. Estudios sobre las rocas de la garganta del Ter, entre El Pasteral y Susqueda. Arx. Inst. de Ciències. Any IV, n.º 5 y 6.
- (11) M. San Miguel. Nota sobre las rocas de las minas del Priorato (Tarragona). Mem. R. Acad. de Ciencias y Artes de Barcelona. vol XVI n.º 6.

Notes bibliogràfiques

Un Arion nou. A. TORRES MINGUEZ. Butlletí de la Societat de Ciències Naturals «Club Muntanyenc» n.º de gener de 1923. — En aquest Butlletí publica el Dr. A. Torres Minguez una nota referent a un mol·lusco geòfil despullat, al que denomina *Arion magnus*, descrit en vista de l'estudi

d'exemplars recollits a Setcases, més amunt de Camprodon, en la província de Girona. Dóna d'aquest *Arion* la diagnosi, fixant-se en las seves dimensions de notable grandària (18 a 20 centímetres d'allargada), en detall minuciosament la coloració i estudia la anatomia, fixant-se de un modo especial en l'aparell reproductor del que dóna adequats dibuxos. En previsió de les objeccions que podrien fer-se respecte de la validés d'aquest *Arion* dintre de la sistemàtica, estableix la diferència i dóna les figures dels aparells reproductors del seu *A. magnus*, del *A. rufus* Linné, *A. sulcatus* Morelet i *A. lusitanicus* Simroth.—A. BOFILL I POCH.

Sobre algunas formas del género *Mustela* VI. - El armiño del Africa de Norte. Angel CABRERA. Bol. R. Soc. Esp. H. N., XXIII, 1923, pp. 23-34, 3 figs.— Amb tota classe de detalls, clar, concís, documentat i lògicament, com sempre, estudia Cabrera en aquest article la *Mustela* del N. d'Àfrica i després d'aclarir el concepte de *Mustela numidica* Puch., descobrint-nos l'exemplar que va servir per a establir l'espècie, analitza els noms *africana* de Gervais i Gray, identifica l'espècie de Gray amb *M. erminea algerica* Thomas i demostra l'igualtat d'aquesta forma amb *M. numidica* Puch. Tracta posteriorment de la forma *nivalis atlas* de Barret-Hamilton i amb gran lògica arriba a la conclusió de que la *mustela* del N. d'Àfrica, coneguda fins ara, és un ermini i que deu acceptar-se per dita forma el nom de *Mustela numidica* Pucheran. De pasada i fundant-se en la forma del bacul (os penià) de *M. numidica* que és intermitja entre les dels baculs de *erminea* i *nivalis* demostra que l'opinió d'en Pocock que basant-se en la forma dels baculs llurs col·loca dites espècies en distints gèneres és completament infundada i que tant *erminea* com *nivalis* i *numidica* formen part del sol gènere *Mustela*.—J. B. D'AGUILAR-AMAT.

Silphidae Catopinae (Coléoptères) (2.ª sèrie) avec une étude phylogénique et paléogéographique de la sous famille. Dr. R. JEANNEL. Archives de Zol. Exper. et General, Tomo 61. fasciculo 1. Biospeològica n.º XLVII. 98 pàgines, 117 figuras.—Prosiguiendo su infatigable labor, el Dr. R. Jeannel, con gran claridad y gran acopio de figuras demostrativas va sentando las bases de una verdadera clasificación filogenética.

A la revisió de los *Bathysciinae*, a su reciente trabajo sobre los *Trechinae* de Francia precursor de su monumental obra sobre los *Trechinae* de la fauna mundial viene a añadir ahora el trabajo que nos ocupa.

Está dividido en dos partes. En la primera después de unas páginas de introducción en las que insiste sobre la importancia capital del estudio del órgano genital y la necesidad de rehacer todas las descripciones de géneros y especies de coleópteros completándolas en este sentido para poder afirmar las verdaderas afinidades de las especies. estudia la posición sistemática de los *Catopinae*, los cuatro tipos morfológicos principales que presentan en el emisferio Norte y que corresponden a otras tantas